МИКОЛАЇВСЬКИЙ
АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Дайджест

Миколаївського апеляційного суду

(щодо скасованих та змінених рішень судів першої інстанції у справах про адміністративні правопорушення)

липень 2021 року

7/2021

Покажчик за назвою суду

Жовтневий районний суд Миколаївської області, 3
Центральний районний суд м. Миколаєва, 3
Миколаївський районний суд Миколаївської області, 9
Казанківський районний суд Миколаївської області, 10
Ленінський районний суд м. Миколаєва, 12

Миколаївським апеляційним судом проведено аналіз проблемних та спірних питань застосування норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, які стали причинами скасування рішень судів першої інстанції у результаті їх перегляду в апеляційному порядку у липні 2021 року.

Список справ місцевих судів міста Миколаєва та районних судів області у яких було скасовано чи змінено рішення у липні 2021 року

Суд, рішення якого скасовано	**Жовтневий районний суд Миколаївської області**
Категорія справ	**Справа №477/685/21 (провадження № 33/812/233/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 4 червня 2021 року відносно П. скасовано. П. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП, та провадження в справі про адміністративне правопорушення закрито у зв'язку з закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків накладення адміністративного стягнення, на підставі п.7 ч.1 ст. 247 КУпАП. За матеріалами справи слідує, що водій П. при здійсненні повороту ліворуч на регульованому перехресті не надав дорогу транспортному засобу, що рухається у зустрічному напрямку прямо, та допустив зіткнення з автомобілем К., заподіявши його та своєму автомобілю механічні ушкодження. Тому проаналізувавши матеріали справи в їх сукупності, апеляційний суд вважає обґрунтованими доводи апелянта про те, що вказівка суду першої інстанції про відсутність у діях П. складу адміністративного правопорушення, є безпідставною, так як П., як учасник дорожнього руху, порушив вимоги пункту 16.6 Правил дорожнього руху України, так як не врахував дорожню обстановку, та повертаючи ліворуч при зеленому сигналі світлофору не надав дорогу транспортному засобу, під керуванням потерпілого, що рухався у зустрічному напрямку прямо . Переконливих доводів, які б свідчили про відсутність в діях П. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП, матеріали справи не містять, а за такого є усі підстави для визнання його винним у вчиненні дорожньо-транспортної пригоди. Таким чином постанова суду підлягає скасуванню із

	прийняттям нової постанови, якою П. слід визнати винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП Враховуючи, що правопорушення вчинено 24 лютого 2021 року, то відповідно до вимог ч.2 ст. 38 КУпАП на момент апеляційного розгляду адміністративне стягнення за вчинене правопорушення не може бути накладено, оскільки адміністративне стягнення може бути накладено не пізніш як через три місяця з дня вчинення правопорушення.
Суд, рішення якого скасовано	**Центральний районний суд м. Миколаєва**
Категорія справ	**Справа №490/673/21 (провадження № 33/812/181/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 02 квітня 2021 року, якою К. визнано винним у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 ст.130 КУпАП, та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 20400 грн. з позбавленням права керування транспортними засобами на 3 роки, змінено. Виключено з резолютивної частини постанови рішення суду про накладення на К. адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами на 3 роки. Так, прийняте судом рішення в частині визнання винним К. у вчиненні правопорушення, за яке відповідальність передбачена ч. 2 ст.130 КУпАП, є законним та не підлягає скасуванню. Однак, апеляційний суд не погоджується із накладеним судом першої інстанції стягненням за вчинення адміністративного правопорушення, яке призначено К. Так, санкція ч. 2 ст. 130 КУпАП передбачає накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки і на інших осіб - накладення штрафу у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого. При накладенні адміністративного стягнення відповідно до ст.33 КУпАП враховуються характер вчиненого правопорушення, особа правопорушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, крім випадків накладення стягнення за

	правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Як вбачається з довідки старшого інспектора відділу адміністративної практики УПП в Миколаївській області від 19 січня 2021 р., К. не отримував (не має) посвідчення водія на право керування транспортним засобом, а тому він не є водієм у розумінні пункту 1.10 Правил, тому до нього не може бути застосований такий вид адміністративного стягнення як позбавлення права керування транспортними засобами. За такого апеляційну скаргу необхідно задовольнити частково, постанову суду в частині накладення стягнення змінити, виключивши рішення суду про позбавлення права керування транспортними засобами.
Суд, рішення якого скасовано	**Центральний районний суд м. Миколаєва**
Категорія справ	**Справа №490/2533/21 (провадження № 33/812/270/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 06 травня 2021 року, якою Л. визнано винним у вчиненні правопорушень, передбачених ст.ст. 122-4 та 124 КУпАП, та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 3400 грн., скасовано, провадження у справі про адміністративне правопорушення закрито за відсутністю в діях Л. складу адміністративних правопорушень, на підставі п. 1 ч.1 ст. 247 КУпАП. Так, ухвалюючи оскаржувану постанову, суд першої інстанції дійшов висновку, що в діях Л. наявний склад адміністративних правопорушень, передбачених ст.ст.122-4, 124 КУпАП, що підтверджується, наявними у справі доказами. Апеляційний суд не погоджується з таким висновком суду першої інстанції, враховуюче наступне. Згідно протоколів про адміністративне правопорушення дії Л. кваліфіковані за статтями 124 та 122-4 КУпАП. Відповідальність за ст. 124 КУпАП настає в тому разі, коли внаслідок порушення учасником дорожнього руху Правил було спричинено пошкодження транспортних засобів, вантажу, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна. Тобто, за диспозицією ст. 124 КУпАП обов’язковим елементом об’єктивної сторони правопорушення є настання реальних наслідків у вигляді пошкодження транспортних засобів або іншого майна, що знаходяться у причинному зв’язку з порушенням правил дорожнього руху особою, яка

	притягається до адміністративної відповідальності. Ухвалюючи оскаржувану постанову, суд вважав доведеним вчинення Л. правопорушення, передбаченого статтею 124 КУпАП, що підтверджено наявними у справі доказами, як то протоколами про адміністративні правопорушення серії ААБ № 110284 та серії ААБ № 110285, схемою дорожньо–транспортної пригоди, письмовими поясненнями К., Л., відеозаписом з нагрудної камери патрульного. Суд першої інстанції також послався як на доказ провини Л. на відеозапис з нагрудної камери патрульного, тоді як до протоколу про адміністративне правопорушення такий доказ не долучався і в матеріалах адміністративної справи відсутній. Із наданого відеозапису неможливо достеменно, з упевненістю зробити висновок, що відбулося зіткнення зазначених транспортних засобів, яке призвело до пошкодження автомобіля потерпілої К. Очевидці дорожньо-транспортної пригоди, яка сталася 27 березня 2021 року, відсутні. Тобто ані будь-який доказ, який є у справі окремо, ані наявні в адміністративній справі докази в їх сукупності не свідчать про те, що транспортний засіб, яким керував Л.., здійснив наїзд на транспортний засіб BMW X3. Ці докази у сукупності судом першої інстанції належним чином не досліджені та не оцінені, в тому числі у відповідності до визначення стандарту доказування «поза розумним сумнівом» по аналогії з доказуванням вини в порядку кримінального судочинства. Між тим, вина особи у вчиненні адміністративного правопорушення повинна бути доведена поза розумним сумнівом. За таких обставин, проаналізувавши надані докази, які містяться в матеріалах адміністративної справи в їх сукупності, апеляційний суд вважає, що вина водія Л. у справі щодо порушення ним вимог пунктів 2.3б, 10.1, 10.9 Правил і як наслідок - зіткнення з автомобілем потерпілої не доведена поза розумним сумнівом, оскільки відсутні беззаперечні, належні та допустимі докази як на підтримку такої версії, так і на спростування заперечень своєї вини Л. Тобто версія події, яка викладена у змісті протоколу про адміністративне правопорушення, особами, які уповноважені на його складання, не доведена за допомогою належних та допустимих доказів перед судом поза будь-яким розумним сумнівом.

	Цим обставинам судом першої інстанції надана невірна оцінка, що призвело до неправильного притягнення Л. до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП. Оскільки апеляційний суд дійшов висновку про наявність обґрунтованих сумнівів у доведеності вини Л. у порушенні ним вимог п. 2.3б, 10.1, 10.9 Правил та, як наслідок, вчинення ним правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП через неможливість встановити за наданими матеріалами справи про адміністративне правопорушення наявність причинно-наслідкового зв'язку між його діями та настанням наслідків у вигляді дорожньо-транспортної пригоди та пошкодженням транспортного засобу BMW X3, провадження у справі підлягає закриттю на підставі п.1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутності в діях Л. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП. Враховуючи викладене також підлягає закриттю з аналогічних підстав адміністративна справа в частині притягнення Л. до відповідальності, передбаченої ст. 122-4 КУпАП, оскільки у зв'язку із недоведеністю причетності Л. до дорожньо-транспортної пригоди за обставин, викладених у протоколі про адміністративне правопорушення серії ААБ № 110284, останній не допустив порушення вимог пункту 2.10 «а» Правил, а отже і не вчиняв правопорушення, відповідальність за яке встановлена ст. 122-4 КУпАП.
Суд, рішення якого скасовано	**Центральний районний суд м. Миколаєва**
Категорія справ	**Справа №490/2917/21 (провадження № 33/812/274/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 02 липня 2021 року, якою К. визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 44-3 КУпАП скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення. Притягуючи К. до адміністративної відповідальності, суддя зазначив, що його вина у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.44-3 КУпАП, підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення та відеозаписом. З цими висновками апеляційний суд не погоджується, з огляду на таке.

	Диспозиція ч. 1 ст. 44-3 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами. В даному випадку, К. інкримінується порушення вимог пп. 11 п. 3-5 Постанови КМУ від 09.12.2020р. №1236 зі змінами, внесеними Постановою КМУ від 22.03.2021 №230 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», згідно якого передбачено, що на території регіонів, на яких установлений "червоний" рівень епідемічної небезпеки, додатково до обмежувальних протиепідемічних заходів, передбачених п. 3 цієї постанови, забороняється за окремим рішенням регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій - здійснення регулярних та нерегулярних перевезень пасажирів автомобільним та залізничним транспортом у межах відповідних регіонів, крім транзитних перевезень та перевезень: легковими автомобілями, кількість пасажирів, включаючи водія, в яких не більше п’яти осіб без урахування дітей віком до 14 років; службовими та/або орендованими автомобільними транспортними засобами підприємств, закладів та установ у межах кількості місць для сидіння і виключно за маршрутами руху, про які поінформовано не менше ніж за два дні органи Національної поліції; пасажирів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні за наявності у них негативного результату тестування на COVID-19 методом полімеразної ланцюгової реакції або експрес-тесту на визначення антигена коронавірусу SARS-CoV-2, яке проведено не більш як за 72 години до дня поїздки, або документа, що підтверджує отримання повного курсу вакцинації. Відповідно до п. п. 1.1 п. 1 Протоколу позачергового засідання Комісії з питань ТЕБ і НС м. Миколаєва від 02.04.2021 встановлено, що перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах у режимі руху рухомого складу "маршрутне таксі" та "звичайний рух", в електричному (трамвай, тролейбус), у міському сполученні здійснюється з 06.00 до 09.00 години та 16.30 до 19.00 години на підставі перепусток електронної системи створення і перевірки пропусків на основі QR-кодів на

	2021 рік. Як слідує з пояснень К. в судовому засіданні суду першої інстанції, перед виїздом на маршрут, його керівництво не доводило до відома про дію обмеження у перевезенні пасажирів в цей час. Зазначені пояснення К. підтверджуються відеозаписом з нагрудної камери поліцейського, згідно якого, К. працівники поліції зупинили о 16:03 год. та під час розмови поліцейського з К., останній вважав, що здійснення перевезення пасажирів дозволяється саме з 16:00 год., а не з 16:30 год. Окрім того, в матеріалах справи відсутні дані, які б свідчили про те, що ТОВ Виробничо-комерційна фірма «ГУРИГ-СЕРВІС» повідомляло своїх робітників про заборону здійснення перевезень пасажирів у певний період часу. За такого, апеляційний суд погоджується з доводами захисника, що в діях К. не було умислу на здійснення перевезення пасажирів маршрутним таксі в період часу, що заборонений п. п. 1.1 п. 1 Протоколу позачергового засідання Комісії з питань ТЕБ і НС м. Миколаєва від 02.04.2021, а саме: з 16:30 до 19:00 години. Таким чином, у ході дослідження доказів, виникли обґрунтовані сумніви щодо доведеності вини К. за обставин, які зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення. З огляду на наведене, постанова судді про визнання К. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.44-3 КУпАП підлягає скасуванню, а справа – закриттю за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення з підстав, передбачених п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП.
Суд, рішення якого скасовано	**Миколаївський районний суд Миколаївської області**
Категорія справ	**Справа №945/2147/20 (провадження № 33/812/243/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 24 грудня 2020 року, якою А. притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення передбаченого ч.3 ст.172-20 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 3 655 грн., - скасовано. Матеріали провадження направлено новий судовий розгляд. Так, як вбачається з матеріалів провадження, 22.12.2021 року до суду надійшов протокол про адміністративне

	правопорушення складений відносно А. 24.12.2021 року вказану справу було розподілено між суддями, передано судді доповідачу та того ж дня, без будь якого повідомлення особи, відносно якої складено протокол, справу було розглянуто судом. Тобто судом розглянуто справу без належного повідомлення особи про час та дату розгляду справи. Отже, на думку суду апеляційної інстанції, не повідомивши А. про час та дату розгляду справи, суд першої інстанції, розглянувши справу за його відсутності, обмежив право особи, яка притягується до адміністративної відповідальності на доступ до правосуддя та реалізацію права на захист, про що вірно зазначено в апеляційній скарзі. Таким чином, оскільки судом першої інстанції не виконано вимог, щодо належного інформування А. про розгляд справи, при цьому були порушені вимоги ч.1 ст.268 КУпАП, апеляційний суд приходить до висновку про необхідність скасування постанови судді від 24 грудня 2020 року через істотне порушення судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права. Вирішуючи питання про рух справи після скасування постанови апеляційний суд враховує наступне. У апеляційній скарзі адвокатом Алейніком В.А. порушене питання про скасування постанови суду першої інстанції з закриттям провадження у справі із підстав, передбачених п.1 ч.1 ст. 247 КУпАП, за відсутністю в діях А. складу адміністративного правопорушення передбаченого ч.3 ст.172-20 КУпАП. Між тим суд вважає, що підстави для ухвалення зазначеного рішення судом апеляційної інстанції відсутні. Як вбачається із матеріалів справи, її розгляд був проведений у відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, за відсутності даних про його належне повідомлення про час та місце розгляду справи. Судом не було заслухано його пояснення та істотно порушено його право на захист. Це указує на неможливість ухвалення відповідного рішення судом апеляційної інстанції.
Суд, рішення якого скасовано	**Казанківський районний суд Миколаївської області**
Категорія справ	**Справа №478/1812/20 (провадження № 33/812/266/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 18 січня 2021 року, якою Т. визнано винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП, змінено в частині накладення адміністративного

	стягнення. Накладено на Т. адміністративне стягнення за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП у виді штрафу у розмірі 10 200 гривень з позбавленням права керування транспортними засобами на строк 1 рік. В решті постанову судді залишено без змін. Апеляційний суд погоджується з висновком суду першої інстанції про доведеність факту вчинення Т. адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, вважає, що він ґрунтується на повному та всебічному дослідженні обставин адміністративної справи, а також вимогах закону. Разом з цим, висновок суду про необхідність застосування до Т. судом першої інстанції адміністративного стягнення у виді штрафу в розмірі одної тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 17 000 є помилковим. У відповідності до п.п. 13) п. 1 ч. І Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху» № 1231-IX від 16.02.2021, який набрав чинності 17 березня 2021 року, у Кодексі України про адміністративні правопорушення ст.130 викладена в новій редакції. Зокрема, за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, починаючи з 17 березня 2021 року передбачена можливість накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб - накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Як слідує з ч.1 ст.8 КУпАП особа, яка вчинила адміністративне правопорушення, підлягає відповідальності на підставі закону, що діє під час і за місцем вчинення правопорушення. Частиною 2 ст.8 КУпАП визначено, що закони, які пом`якшують або скасовують відповідальність за адміністративні правопорушення, мають зворотну силу, тобто поширюються і на правопорушення, вчинені до видання цих законів. Закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за адміністративні правопорушення, зворотної сили не мають. Як вбачається із матеріалів справи Т., як учасник дорожнього руху, керував транспортним засобом з ознаками алкогольного сп’яніння та відмовився від проходження огляду на стан алкогольного сп’яніння у встановленому законом порядку 23

	грудня 2020 року, тобто до набрання чинності 17 березня 2021 року Законом № 1231-IX від 16 лютого 2021 року, який посилив відповідальність за адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст.130 КУпАП, збільшивши можливість накладення штрафу на водіїв та інших осіб з 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Оскільки ч.2 ст.8 КУпАП визначено, що закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за адміністративні правопорушення, зворотної сили не мають, відповідно дії Т. повинні бути кваліфіковані за ч.1 ст.130 КУпАП в редакції Закону № 720-IX, який діяв під час і за місцем вчинення правопорушення. При цьому, апеляційний суд звертає увагу, що адміністративне правопорушення, передбачене ст.130 КУпАП України відноситься до тих правопорушень, яке за своїм характером є грубим суспільно небезпечним проступком в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та є небезпечним як для самого правопорушника так і для інших учасників дорожнього руху. Враховуючи характер вчиненого правопорушення, дані про особу Т., ступінь його вини, апеляційний суд вважає за необхідне накласти йому адміністративне стягнення за ч. 1 ст.130 КУпАП в редакції Закону № 720-IX у вигляді штрафу у розмірі 600 неоподаткованих мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк 1 рік.
Суд, рішення якого скасовано	**Ленінський районний суд м. Миколаєва**
Категорія справ	**Справа №489/3070/21 (провадження № 33/812/262/21) - постанова**
В якій частині рішення скасовано	Постанову суду від 30 червня 2021 року, якою Ш. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 51 КУпАП, – скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в діях Ш. складу адміністративного правопорушення. За змістом ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов’язаний з’ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з’ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення

	справи. Ст.251 КУпАП визначено, що доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюється наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні. До таких даних відносять: протокол про адміністративне правопорушення, пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, а також інші документи. Під час розгляду справи в місцевому суді, Ш. вину у вчиненому правопорушенні не визнав та зауважив, що умислу на крадіжку не було, зайшовши до магазину він направився до відділу з ароматизаторами для автомобіля, де взяв один та поклав до кишені, та направився до виходу з магазину, де його зупинила охорона. За інші товари на касі розрахувався. З матеріалів справи вбачається, що на підтвердження вини Ш. у вчинені адміністративного правопорушення суддею місцевого суду прийнято до уваги протокол про адміністративне правопорушення серії ВАБ № 054277 від 04.05.2021 р. та письмовими поясненнями самого Ш. Відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення серії ВАБ № 054277, 04.05.2021 р. близько 11.50 год. у магазині «Епіцентр-К» по вул. Херсонське Шосе, 1, Ш. здійснив дрібну крадіжку ароматизатору для авто «Winso» на суму 69,85 грн. без ПДВ, чим вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 51 КУпАП. З письмових пояснень Ш. вбачається, що останній підтвердив обставини вказані в протоколі серії ВАБ № 054277 від 04.05.2021 р., а саме, що він дійсно таємно заволодів ароматизатором для автомобіля «Winso», поклав його до кишені та направився до виходу з магазину, де його зупинила охорона, яка фактично припинила адміністративне правопорушення. Враховуючи, що Ш. 04.05.2021 р., не встиг розпорядитися викраденим майном, а положення Кодексу України про адміністративні правопорушення не містять загальної норми, яка б передбачала стадії адміністративного правопорушення та встановлювала загальну відповідальність за незакінчене адміністративне правопорушення, апеляційний суд вважає, що дії Ш. не охоплюються складом адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 51 КУпАП. Відсутність адміністративної відповідальності за скоєння замаху на дрібне таємне викрадення чужого майна виключає

	відповідальність Ш. за скоєні ним дії, у зв'язку з чим провадження у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст.51 КУпАП, слід закрити на підставі п.1 ст. 247 КУпАП, за відсутністю складу адміністративного правопорушення. Окремо слід зазначити, що в протоколі про адміністративне правопорушення у якості потерпілого зазначено заступника начальника служби безпеки ТЦ «Епіцентр К» № 2 – З., проте в матеріалах справи відсутні відомості, яким чином перебуваючи на посаді у ТЦ «Епіцентр К» № 2 свідчить про завдання йому будь-якої шкоди.